

e. Bestemmelserne om Betleri og Løsgængereri, som de nu staa i Loven, stemme i det væsentlige med, hvad der stod i Justitsministerens Forslag. — De her anførte Regler om „Internering“ skulde efter Folketingets Forslag anvendes ikke paa Betlere og Løsgængere men paa Voldsmænd og Sædelighedsforbrydere. Efter Justitsministerens Forslag skulde Internering anvendes baade paa Volds- og Sædelighedsforbrydere og paa Betlere og Løsgængere saavel som paa Alfonser og professionelle Forøvere af Ejendomsindgreb. Landstinget indskrænkede Anvendelsen saaledes som der kom til at staa i Loven.

II. 1. I Justitsministerens, i det væsentlige med Folketingets stemmende Forslag om Forandring i Reglerne om Tvangsarbejdsanstalterne fandtes ingen Bestemmelse om Forhøjelse af Tidsgrænsen for Længden af det Tvangsarbejde, der kan idømmes (nu indtil 6 Maaneder), men Justitsministerens Forslag nævnte paa forskellige Steder „Tvangsarbejde indtil 1 Aar“ som anvendelig overfor de paagældende Forbrydere. Landstinget indsatte her som almindelig Regel: ikke under 12 Dage, ikke over 2 Aar. — Som disciplinære Straffe udover de hidtil kendte nævnte Justitsministerens Forslag: staaende Arrest samt overfor Voldsforbrydere legemlig Straf. Landstinget satte i Stedet for staaende Arrest: haardt Natteleje, mørk Arrest med eller uden Indskrænkning i Kosten. Henvisningen til Indretningen af en Stats-Tvangsarbejdsanstalt indsattes ligeledes i Landstinget. I øvrigt ere de herhenhørende Bestemmelser, som de staa i Loven, stemmende med Justitsministerens Forslag.

2. Denne Bestemmelse stod ogsaa i Folketingets og Justitsministerens Forslag.

3. Dette indsattes af Landstinget.

4. a. Forhøjelsen af den kriminelle Lavalder fra 10 til 14 Aar indeholdtes ogsaa i Folketingets og Justitsministerens Forslag. I Folketingets Forslag var hertil kun knyttet en Henvisning til, i Tilfælde af Lovovertrædelser, at anvende „Forbedrings- eller Sikkerhedsmidler“. I Justitsministerens Forslag var hertil føjet nogle supplerende Bestemmelser, der fastsaa den det offentlige tilkommende Myndighed til at tage sig af forbryderiske Børn og udtrykkelig hjemle Bidragspligt for Forældre, som have Evne til at bidrage. Landstingsudvalget — med Undtagelse af Høst, der i det hele ikke kunde tiltræde Forslaget om at ophæve Straffen for Børn under 14 Aar — sluttede sig vel til Tanken om her at lade Opdragelsessynspunktet være det ledende, men „Forudsætningen herfor bliver nødvendigvis, at de Opdragelses- og Sikringsmidler, som sættes i Stedet for Straf, komme til Anvendelse med samme Regelmæssighed og Nødvendighed som nu Straffen“,